

dya (forts)

(Lid 1668 j6; dia 1688, dja 1705 Lija 1733 kyrkostok)
jag lyckats finna.

Därför svävar också hela den av Heugniest
i Sjöen sid 363 framförda förklaringen av
namnet fullkomligt i luften.

Skriaformen dya ä' h' och i nu gämande
fl. har väl uppkommit ur äldre skrivo-
ningar med -ij-, vilka sedan blivit
taspa föt-y.

J. Kalén